

بلوغ روانی در پسران

آیا با نشانه های روانشناختی بلوغ در فرزندمان آشنا هستیم؟

آیا فرزندمان زمانی که تمایل به تنهایی و ماندن در خانه دارد میتواند نشانه ای از بلوغ باشد؟

بلوغ مرحله ای از رشد انسان است که باعث گذار از کودکی و رسیدن به بزرگسالی می شود.

بلوغ اشاره به تغییرات جسمانی و روانی در فرد است که معمولا والدین متوجه هر دو نوع تغییرات در فرزندان خود می شوند. مثلا متوجه بلند تر شدن قد، افزایش وزن، تغییرات صدا و همچنین تمایل به تنهایی و ماندن در منزل، ترجیح دادن دوستان به خانواده می شوند.

سوالی که بیشتر پرسیده می شود این است که "از کی تا کی این علائم وجود دارد"

بلوغ در پسران دیرتر از دختران روی می دهد و معمولا سنین ۱۰ الی ۱۶ سالگی زمان تغییرات رشدی در پسران محسوب می شود و نیز سرعت این تغییرات در پسران کند تر از دختران است.

این دوران سرشار از تنش های عاطفی و روانی است و یکی از دلایل آن تغییرات هورمونی و نیز کسب هویت متفاوت با دوران کودکی است، بطوریکه نوجوان الگوهای متفاوتی را از والدین، رسانه ها، معلمین و گروههای همجنس می بیند و شاید بتوان گفت تک تک آنها را برای یافتن هویت امتحان می کند و به همین علت تنش و سردرگمی را در آنها می بینیم.

آگاهی از این روند تکامل باعث می شود تا هم والدین و هم نوجوان با هوشیاری به تحریکات محیطی پاسخ دهند. گاهی احساسات و عواطف متعدد غیر قابل پیش بینی در نوجوان وجود دارد که گاهی در مقابل با یکدیگرند مانند اضطراب که میتواند ناشی از شکست در درس خواندن، شکست در رقابت با افراد هم سن و سال خود ایجاد شود.

خشم که در هنگام برخورد با موانع، محدود شدن در انتخاب توسط والدین، انتقاد کردن والدین بروز می کند.

در این دوره تمایل زیادی به کسب استقلال دیده می شود که شاید والدین آن را به صورت تمایل به تنها ماندن در خانه و نرفتن به مهمانی، گذراندن اوقات فراغت با دوستان و خود سرانه تصمیم گرفتن مشاهده کنند.

واحد سلامت روانی، اجتماعی و اعتیاد

